

Alkonyati Istentisztelet

**2026. január 24. – A vámos és farizeus vasárnapja előeste – 8. hang
– Nazianzi Szent Gergely főpap**

Szokásos kezdet

Áldott a mi Istenünk, öröktől fogva, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.

Dicsőség néked, Istenünk, dicsőség néked!

Mennyei Király, Vigasztaló, igazságnak Lelke, ki mindenütt jelen vagy és mindeneket betöltesz, minden jónak kútfeje és az életnek megadója, jöjj el, és lakozzál mibennünk, és tisztíts meg minket minden szennytől, és üdvözítsd, Jóságos, a mi lelkünket!

Szent Isten, szent Erős, szent Halhatatlan irgalmazz nekünk! *(Háromszor)*

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen.

Szentháromság, könyörülj rajtunk! Urunk, tisztíts meg bűneinktől! Uralkodó, bocsásd meg vétkezéseinket! Szent, tekintsd és gyógyítsd meg betegségeinket a te nevedért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!

Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!
Uram, irgalmazz!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!
Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen.

Jertek imádjuk a mi királyunkat és Istenünket!

Jertek imádjuk Krisztust, a mi királyunkat és Istenünket!

Jertek boruljunk le és imádjuk magát Jézus Krisztust, a mi királyunkat, Urunkat és Istenünket!

103. zsoltár

Áldjad én lelkem az Urat, / Uram Istenem! fölötte fölséges vagy, dicsőségbe és ékességbe öltöztél, - világossággal, mint köntössel körül vagy öltve, / kiterjesztvén az eget, mint sátorfödelet; - ki befödöd vizekkel annak felső részeit, / ki a felhőt szekereddé teszed, ki a szelek szárnyain jársz; - ki angyalaidat szélvésszé teszed, / és szolgálodat égető tűzzé; - ki a földet állandóságra alapítottad, / hogy nem fog ingadozni örökkön örökké. - A vízmélység öltözet gyanánt fődte azt; / a hegyeken vizek állottak. - A te feddésed elől elfutottak; / mennydörgésed szavától megijedtek. - A hegyek fölemelkedtek, a völgyek alászállottak / azon helyre, melyet nekik alapítottál. - Határt vontál, melyet nem fognak átlépni, / s nem térnek vissza a földet elborítani. - Ki forrásokat fakasztasz a völgyekben, / a hegyek között folynak a vizek. - Iszik azokból minden mezei vad; / azok után lihegnek szomszágukban a vadszamarak. - Azok mellett lakoznak az égi madarak; / a kősziklák közül szózatot adnak. - Ki megöntöztöd a hegyeket onnan felől; / a te műveid gyümölcséből megelégtették a föld. - Ki szénát teremtesz a barmoknak, / és veteményt az emberek szolgálatára, - hogy kenyeret termessz a földből, / és bor vidámítsa föl az ember szívét; - hogy olajjal derítse föl orcáját, / és a kenyér erősítse meg az ember szívét. - Jóllaknak a mező fái, és a Libanon cédrusai; / melyeket ültetett. - Ott fészkelnek a madarak, / a gólya háza fő azok között. - A magas hegy a szarvasok, / a kőszikla a sündisznók menedéke. - A holdat időmértékül teremté; / a nap tudja lenyugvását. - Sötétséget parancsolsz és éj van, / mely alatt mind kimennek az erdei vadak, - az oroszlán ordító kölykei, / hogy ragadozzanak, és az Istentől magoknak eledelt keressenek. - Fölkel a nap és összegyűlnek, / és hajlékaikba helyezkednek. - Kimegy az ember munkájára / és dolgára napestig. - Mely igen fölségesek a te műveid, Uram! / mindeneket bölcsességgel cselekedtél; mi a földet betölti, mind a te jószágod. - Ez a nagy és tágas öblű tenger, ott az úszók, melyeknek száma nincs, / a kicsiny állatok a nagyokkal; - Ott járnak a hajók, / a cethal, melyet alkottál, hogy játsszék abban. - Mindnyájan tőled várják, / hogy eledelt adj nekik idejében. - Te adván nekik, gyűjtenek; / fölnyitván kezedet, minden betelik jóval. - De ha elfordítod arcodat, megrémülnek; / ha elveszed lélegzetüket, elfogynak és a porba visszatérnek. - Beléjük bocsátván leheletedet, fölélednek; / és megújítod a föld színét. - Legyen az Úr a dicsőség mindörökké. / Az Úr örülni fog alkotmányában; - ki letekint a földre, és megrendíti azt; / ki a hegyeket megérinti és füstölögnek. - Énekelni fogok az Úrnak életemben, / dicséretet mondok az én Istenemnek, valámíg leszek. - Legyen kellemes neki az én beszédem; / én pedig az Úrban fogok gyönyörködni. - Fogyjanak el a bűnösök a földről és a gonoszok, úgy, hogy ne legyenek; / áldjad én lelkem az Urat.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen

Alleluja, Alleluja, Alleluja, dicsőség néked, Isten. *(Kétszer recitálva, harmadszor énekelve)*

Békesség ekténia

Békességben könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

A mennyei békéért és lelkünk üdvösségéért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Az egész világ békességéért, Isten szentegyházainak jólétéért és mindnyájunk egyesítéséért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Ezen szent hajlékért s mindazokért, kik ide hittel, buzgósággal és istenfélelemmel járnak, könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Szentséges főpásztorunk, N. római pápáért, Istenszerető N. (érsek-) metropolitánkért (és N. püspökünkért), a tisztas áldozópapságért, a Krisztus-szerinti segédlő papságért, az egész egyházi rendért és a népért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Ezen városért (községért), minden városért, községért és vidékéért, s az azokban lakó hívekért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

A levegőnek kedvező mérsékletéért, a föld terményeinek bőségéért és békességes időkért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

A hajózókért, utazókért, betegekért, fáradozókért, foglyokért s ezek szabadulásáért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Hogy mentsen meg minket minden aggodástól, haragtól és szükségtől, könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Oltalmazz, mentes meg, könyörülj és őrizd meg minket, Isten, a te kegyelmeddel!

Uram, irgalmazz!

Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső királynénkat, az Istenszülő és mindenkorszűz Máriát minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk!

Néked, Uram!

Mert téged illet minden dicsőség, tisztelet és imádás, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

Amen.

Boldog ember...

Uram, tehozzád

8. hang

Uram, tehozzád kiáltok, / hallgass meg engem; / figyelmezz imádságom hangjára, / midőn tehozzád kiáltok; /' hallgass meg engem, Uram!

Igazodjék fel az én imádságom, / mint a tömjénfüst a te színed elé; / kezeimnek fölemelése / esti áldozat gyanánt. /' Hallgass meg engem, Uram!

8. hang (218. oldal)

Esti énekeket és **okos** szolgálatot / **hozunk** néked, Krisztus, / mert **kegyes** voltál /' feltámadásoddal **raj**tunk könyörülni.

Uram, Uram! Ne vess el bennün**ket** színed elöl, / hanem kegyeskedjél raj**tunk** könyörülni /' a te fényes feltámadásod által.

Örvendezzél szent Sion, / az egyházak anyja, Istennek hajléka, / mert te elsőnek **foga**dtad /' feltámadás által a **bű**nök bocsánatát.

Az Atyától öröktől fogva született **iste**ni Ige, / ki az **idők** teljében / a szeplőtelen Szűztől meg**tes**tesült, / önként elszenvetted a **keresz**tet és halált, / s a régtől halálal sújtott embert /' feltámadásával üdvözitete.

1. hang (235. oldal)

A vámszedő és a farizeus közö**tti** különbséget / megértvén, én lelkem, / a farizeus kevély**ség**ét gyűlöld, / és a bűnbánó vámos alázatos imájához ragasz**ko**djál, mondván: / Istenem, tisztíts meg bűn**ös** lelkemet, /' **és** könyörülj raj**ta**m!

A farizeus dicsekvő hangját, / ó hí**ve**k megvetve, / és a vámszedő töredelmes imádságát követve, / ne fuvalkodjunk **fel** elmén**ke**mben, / hanem megalázva magunkat / töredelmes szívvel kiáltsuk: /' Isten, tisztíts meg bűn**ei**nk**be**lől!

8. hang (236. oldal)

A tettei**vel** dicsekvő, / és önmagát igaznak valló farizeust elítélted Uram, / az alázatos vámost pedig, / ki bűneinek elengedéséért **fo**hász**ko**dott, / kegyel**me**dbe fogadtad, / mert te nem a bölcselkedők kevély szavára figyelsz, / hanem a töredelmes **szí**vet tekinted. / Azért mi is alázattal leborulunk / az érettünk kínokat szenvedő előtt / kérvén őt, adjon nekünk bűn**bo**csánatot /' **és** gazdag kegyel**me**t.

1. hang. Minta: Dicséretes vértanúk... (Ménea)

A sír, a felejtés **for**rása / a te ajkadat nem rejthet**te** el, / mert a teológia szócsö**v**évé lettél, / és a világnak most is hirdeted a helyes hitvallást. / Esedezzel, Gergely atya, /' hogy elnyerje lelkünk a békességet és a nagy **irga**lmat!

A test ellenséges cselvetéseit, / Gergely atya, bölcsen elkerülted! / Az erények mennybe tartó négyes fogatára felszálltál, / és a kimondhatatlan szépség felé szárnyaltál, / vele töltekeztél, s most megadhatod /' lelkünknek a békességet és a nagy irgalmat.

Isten és ember közötti hűséges közvetítő lettél, / Gergely atya, a kegyelem segítségével, / és most könyörületessé teszed irántunk Krisztust legbizalmasabb könyörgéssel. / Esedezzel az Úrhoz szüntelenül, szentéletű, /' hogy lelkünk elnyerje a békességet és a nagy irgalmat!

2. hang

Ajkadat és elmédet a Szentháromság számára tisztává tetted, / tetteidet is Ővele összhangba hoztad, / az előrehaladás alapjait lelkedben leraktad, / érzékeidet megfékezted, / így hatoltál be az isteni és felfoghatatlan felhőbe, / az anyagtalan ösvilágossággal beszélgettél, / az ő szeretetének hatalmában / egyszerű és megközelíthetetlen világosságot sugároztál /' minden népre, Gergely!

Dicsőség... 8. hang (233. oldal)

Mindenható Uram! / Tudom mily nagy hatással bírnak a könnyek, / Ezekiást a halál torkából szabadították ki, / a bűnös asszonyt sok évi vétkezéseitől oldották fel, / a vámszedőt pedig a farizeus fölött igazolták. / Kérlek, számíts engem is ezekhez, /' és könyörülj rajtam!

Most és... 8. hang Nagy dogmatikon (219. oldal)

A mennyei király emberszeretéből a földre leszállott, / és az emberek között lakozott, / mert tiszta Szűztől testbe öltözvén, tőle született / oly csodálatos isteni tulajdonságokkal, / miképp egy a Fiú, / két természettel, de nem két személlyel. / Azért Krisztus Urunkat mi / tökéletes Istennek és tökéletes embernek / igazán valljuk és hirdetjük; / kinek esedezzel, ó szeplőtelen Anya, /' hogy üdvözítse a mi lelkünket.

Enyhe világossága

Bölcsesség igazhívők!

Enyhe világossága, / a szent és boldog, / és halhatatlan / mennyei Atya isteni dicsőségének, / Jézus Krisztus! / Eljövén a Napnak lenyugvásához / és látván az esteli fényt; / áldjuk az Atyát / s a Fiút, és a Szentlélek Istent! / Mert te méltó vagy, / hogy minden időben, / szent hangon énekeljünk tenéked, / Isten fia, / ki életet adsz a világnak; /' miért is ez a világ dicsóít téged.

Figyelmezzünk! Békesség † mindnyájatoknak! Bölcsesség, figyelmezzünk!

Prokimen: Az Úr országol / ékességbe öltözött. (Zsolt 92,1)

Versek: Erősségbe öltözött az Úr és felövezte magát – Az Úr...

Mert Ő erősítette meg a Föld kerekéget, mely nem fog ingani. – Az Úr...

A te házadat szentség illeti Uram, örök időkre! – Az Úr...

Olvasmányok

Példabeszédek könyvének olvasása (10,7.6; 3,13-16; 8,6.34-35.4.12.14.17.5-9; 1,23; 15,4):

Az igaznak emléke dicsérettel jár, az Úr áldása nyugszik a fején. Boldog az az ember, aki bölcsességet talált és az a halandó, aki belátással rendelkezik. Mert jobb ezt elnyerni, mintsem arany és ezüst kincseket. Értékesebb az a drágaköveknél, és nincs hozzá fogható értékes dolog. Szájából igazság szól, nyelvén törvény és irgalom van. Most pedig gyermekeim, hallgassatok reám, mert tisztes dolgokról beszélek! Boldog az ember, aki útjaimat követi. Mert az én utaim az élet útjai, melyek az Úr akarata szerint valók. Ezért kérlek benneteket, és kibocsátom hangomat az emberek fiaihoz. Mert én, a Bölcsesség készítettem hajlékot az akarataknak és a tudásnak, és a megfontolást én hívtam elő. Enyém a bölcs tanács és a bizonyosság, enyém az okosság, enyém az erő. Szeretem azokat, akik kedvelnek, és akik keresnek, rám is találnak. Értsetek az okos szóból, ti, ártatlanok, és szívleljétek meg azt, ti, neveletlenek! Hallgassatok meg, mert tiszteletreméltó dolgokról beszélek, és helyes szóra nyílnak ajkaim, mert a torkom igazságot tanít, és a hazug száj utálatos előttem! Ajkam minden szava igazság, nincs abban csapda vagy kuszaság. Világosak azok a bölcseknek, és helyesek azok számára, akik az igaz ismeretet keresik, mert az igazságra tanítalak titeket, hogy az Úrban legyen a reményetek, és elteljetekek Lélekkel.

Bölcsesség könyvének olvasása (4,7-15):

Ha az igaz időnap előtt is ér élete végéhez, nyugalmat élvez; mert a tisztes öregkor nem az idő hosszától függ, és nem az évek számával mérhető. Az embernek a bölcs megértés jelenti az aggkort, és a magas kort a büntelen élet. Aki kedves volt Isten előtt, azt ő megszerette, és magához vette a bűnösök közül, ahol élete folyt. Elragadta, nehogy a gonoszság megrontsa elméjét vagy álnokság vezesse félre a lelkét; mert a hitványság igézete elhomályosítja a jót, és a bűnös szenvedély ábrándja megrontja az ártatlan szívet. Mivel hamar tökéletessé lett, nagy kort élt meg. Mivel lelke kedves volt Isten előtt, ezért sietett el a gonoszság köréből. A népek viszont hiába látják, nem értik meg, s nem tudják megszívlelni az ilyet. Mert kegyelem és irgalom vár az Úr választottjaira és oltalom a szentjeire.

Bölcsesség könyvének olvasása (Péld 10,31-32; 11,4.7.19; 13,2.9; 8,17; 15,2; 14,33; 22,11; Préd 8,1; Bölcs 6,13.12.14-16; 7,30;8,2-4.7-9.17-18.21; 9,1-5.10-11.14):

Bölcsesség fakad az igaz szájából; a gonoszok nyelve pedig tönkremegy. Az igaznak ajka azt tudja, ami kedves, a gonosz szája viszont felforgat. Utálja az Úr a hamis mérleget, de kedvét leli a pontos súlyban. Ahol gőg van, ott lesz majd gyalázat is, a szerény emberek ajkáról viszont bölcsesség hangzik el. Az igazakat a tökéletességük vezérli, a csalókat pedig tönkreteszi hamisságuk. Semmit sem használ a gazdagság a harag napján, a becsületesség azonban megóv a haláltól. Az igaznak halála bánatot okoz, a gonoszok pusztulása viszont már várva várt és öröndetes esemény. A becsületes embereket megmenti igaz voltuk, a csalók pedig ármányaik törébe esnek. Ha az igaz ember meghal, ez még nem vet véget a reménynek, a gonoszok büszkesége viszont szétfoszlik. Az igaz megmenekszik a szorongatásból, s a gonosz jut a helyére. Az álnok tört vet szájával társának, de az igazakat megmenti okosságuk. Az igazak jó sorának örül a város, a gonoszoknak viszont csak a pusztulását kíséri ujjongás. Az egyenes lelkűek áldása által emelkedik a város, a gonoszok szája pedig aláássa azt. Az együgyű lenézi társát, az okos férfi pedig hallgat.

Ekténia

Mondjuk mindnyájan, teljes lelkünkéből és teljes elménkből, mondjuk!

Uram, irgalmazz!

Mindenható Urunk, atyáinknak Istene, kérünk téged, hallgass meg minket és könyörülj!

Uram, irgalmazz!

Könyörülj rajtunk, Isten, a te nagy irgalmasságod szerint, kérünk téged, hallgass meg minket és könyörülj!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Könyörögjünk még szentséges főpásztorunk, N. római pápáért, Istenszerető N. (érsek-) metropolitánkért (és N. püspökünkért), lelkiatyáinkért s Krisztusban minden atyánkfiáért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Könyörögjünk még az itt jelenlévő s tőled nagy és bő kegyelmeket váró népért, a mi jótevőinkért és minden igazhitű keresztényért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Mert irgalmas és emberszerető Isten vagy, és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor s örökkön örökké.

Amen.

Add Urunk

4. hang; dallama: Elcsodálkozott József

Add Urunk, hogy ez estén / minden bűntől megőrizzük magunkat. / Áldott vagy te, Urunk, atyáinknak Istene; / dicséretes és dicsőséges a te neved mindörökké. Amen. / Legyen, Uram, a te kegyelmed rajtunk, / amint tebenned bízunk. / Áldott vagy te, Urunk, / taníts meg minket a te igazságaidra. / Áldott vagy te, Uralkodó, / oktass bennünket a te igazságaidra. / Áldott vagy te, Szent, / világosíts meg minket a te igazságaiddal. / Uram, a te kegyelmed örökké, / kezeid munkáit meg ne vesd. / Téged illet a dicséret, / téged illet az ének. / Téged illet a dicsőség, / Atya és Fiú és Szentlélek, / most és mindenkor / és örökkön örökké. Amen.

Teljesítsük esti könyörgésünket az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Oltalmazz, ments meg, könyörülj és őrizz meg minket, Isten, a te kegyelmeddel!

Uram, irgalmazz!

Hogy ezen egész estét tökéletesen, szentül, békességben és vétek nélkül töltsük el, kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

A békesség angyalát, a hűséges vezetőt, lelkünk és testünk őrzőjét kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Bűneink és vétségeink bocsánatát és elengedését kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Jókat és hasznosakat lelkünknek és a világnak békességet kérünk az Úrtól!

Add meg, Uram!

Hogy életünknek hátralevő részét békében és bűnbánatban töltsük, kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Hogy életünket keresztény módon, gyötrelem és szégyen nélkül végezzük be, s hogy Krisztus félelmetes ítélőszéke előtt jó feleletet adjunk, kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső királynénkat, az Istenszülő és mindenkorszűz Máriát minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk!

Néked, Uram!

Mert jóságos és emberszerető Isten vagy és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor s örökkön örökké.

Amen.

Békesség mindnyájatoknak!

És a te lelkednek!

Fejeteiket hajtsátok meg az Úrnak!

Néked, Uram!

Legyen áldott és dicsőített a Te országod hatalma, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.

Előverses sztychirák

8. hang (220. oldal)

Fölemelkedtél a keresztre, / ki az égből szálltál le, / a halálra jöttél, ki halhatatlan **É**let vagy, / a sötétségben levőkhöz mentél, ki igazi világosság, / az elesettekhez, ki mindnyájunk **f**öltámadása, / fölvilágosítója és üdvözítője vagy, / **d**icsőség **n**éked!

A halottaiból föltámadt Krisztust **d**icsőítjük, / mert ő lelket és testet **ö**ltvén magára, / mindkettőre nézve a szenvedést megszüntette; / mivel legtisztább lelkével a poklokra szállván

alá **azt** meghódítá, / sírba helyezett szent teste pedig a romlást nem ismerte, /' ki Szabadító**ja**
a mi lelkünknek.

Zsoltárokbán és énekekben magasztaljuk, Krisztus, / halottaidból való föltámadásodat, /
mellyel megszabadítottál bennünket a pokol kínjaitól, / és mint Isten ajándékoztál nekünk
örök életet /' és gazdag kegyelmet.

Ó mindenek fölfoghatatlan Uralkodója, / az ég és **föld** Teremtője, / ki kereszthalált
szenvedvén, / engem a szenvedésektől föloldottál. / Az eltemetést **pedig** elfogadva / és
dicsőséggel feltámadva / mindenható kezddel Ádámot is **feltámasztottad**. / Dicsőség a te
harmadnapi **fölkelésednek**, / mellyel örök életet és bűneinkből való megtisztulást ajándékoztál
nekünk, /' mint egyetlen Irgalmas.

Dicsőség... 8. hang (Ménea)

A hívek lelkét, mint a földet nyelveddel megművelted, / megtermelted benne Istennek a
jámorság örökké friss gyümölcsét, / a tövises eretnkségeket tövestől kimetszetted, / és az
elméket tisztasággal díszítetted. / Azért fogadd el tőlünk ezt a magasztaló éneket, / te istenes
lant, te éber szem, / pásztora a nyájnak, a farkasok elűzője, / állhatatosan esedezzel az Igéhez
/' a mi lelkünkért, hittudós Gergely!

Most és... 5. hang (234. oldal)

Gonoszságaim miatt meggyengült szememmel / nem vagyok képes **föltekinteni** / és
meglátni az ég magasságát, / de fogadj el engem, ó Üdvözítőm, / mint a **bűnbánó** vámost, /
és könyörülj rajtam!

Most bocsásd el, Uram

Most bocsásd el, Uram, / a te szolgádat / a te ígéd szerint békességben, mert látták
szemeim / a tőled küldött Üdvözítőt, / kit rendeltél minden népek színe elé, világosságul a
pogányoknak / megvilágosítására, /' és dicsőségül a te népednek, Izraelnek.

Szent Isten, szent Erős, szent Halhatatlan irgalmazz nekünk! (*Háromszor*)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen.

Szentháromság, könyörülj rajtunk! Urunk, tisztíts meg bűneinktől! Uralkodó, bocsásd meg
vétkезéseinket! Szent, tekintsd és gyógyítsd meg betegségeinket a te nevedért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod,
legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add
meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkезeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk
vétkезőknek; és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!

Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.

Tropárok

8. hang (227. oldal)

Leszálltál a magasságból **irgalmas** Urunk, / s elfogadtad a háromnap **síri nyugalmat**, / hogy minket is megszabadíts a **szenvedésektől**, /' ki feltámadásunk s életünk vagy, Uram, **dicsőség** néked!

Dicsőség... 1. hang (Ménea)

Istent hirdető tanításaid pásztorsípja legyőzte a szónokok harsonáit. / Mert míg a lélek mélységeinek keresőjévé lettél, / a szó művészetének szépségére is eljutottál, Gergely **atyánk**. / Imádkozzál azért Krisztus Istenünkhöz, /' hogy üdvözítse **a** mi lelkünket!

Most és... 1. hang (893. oldal)

Gábor arkangyal eme köszöntésével: Üdvözlégy Szűz Máriá, / megtestesült benned, mint frigyszekrényben a mindenség Uralkodója. / Miként azt az igazságos Dávid **ének**lé: / Ékesebben jelentél meg a **mennye**knél, / hordozván méhedben Alkotódat! / Dicsőség a benned letelepültek, / dicsőség a tőled születettnek, / dicsőség a te születésed által /' e világra hozott Szabadítónknak!

Elbocsátó

Bölcsesség!

Adj áldást!

Krisztus, a mi Istenünk ki áldott és dicsőített öröktől fogva.

Tedd erőssé, Isten, az igaz katolikus hitet örökkön örökké!

Legszentebb Istenszüdő üdvözíts minket!

Ki a keruboknál tiszteltebb és a szeráfoknál hasonlíthatatlanul dicsőbb vagy, ki az Istent, az Igét sérülés nélkül születed, téged valóságos Istenszüdő magasztalunk!

Dicsőség neked, Krisztus Istenünk, a mi reménységünk, dicsőség neked!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen. Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Adj áldást uram!

(A pap az elbocsátó imádságot mondja.)

Amen.

Az Úr áldása reátok az ő kegyelmével és emberszeretetével mindig, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.